

‘Je kunt hier eigenlijk overal graszaad kweken’

Kweker Arie Maris uit Slootdorp werkt al jaren samen met DLF

Arie Maris uit Slootdorp is een van de graskwekers die samenwerken met DLF. Hij is inmiddels de derde generatie die vanaf deze plaats in de Wieringermeerpolder het agrarisch familiebedrijf runt. Ongeveer tien procent van het 120 hectare grote bedrijf gebruikt Maris voor het kweken van graszaad.

Auteur: Wijnand Meijboom

Arie Maris

De bodem in de polder is vruchtbaar. Maris: 'Het is zware grond en je kunt hier eigenlijk overal graszaad kweken.' Dit doet hij niet; het stuk grond waarop hij het gras laat groeien, varieert jaarlijks. Op de rest van zijn grond verbouwt hij aardappelen, suikerbieten, tarwe en uien. Ook deze gewassen worden niet elke keer op dezelfde plaats verbouwd. Tien tot twaalf hectare verhuurt de maatschap Maris dan nog aan bollenkwekers. Dit is het deel waar het jaar daarvoor gras gestaan heeft. 'Gras is namelijk een goede voorvrucht voor bollen', verklaart Maris.

Het kweken van graszaad op een deel van zijn bedrijfsgrond is voor Maris een relatief makkelijk onderdeel van zijn totale bedrijfsvoering. 'Het is niet veel werk en levert ook niet zo gek

veel op, maar het geeft wel rust aan het land. De aardappelteelt, bijvoorbeeld, is veel bewerklijker, en daarbij wordt ook nog eens het hele land omgeploegd.'

In het verleden was het grondoppervlak dat voor het kweken van graszaad gebruikt werd groter. 'Toen was de prijs ook iets beter.' Ook wilde Maris het gras weleens twee jaar laten staan. Nu is dit altijd één jaar. Het te kweken ras, dat in overleg met DLF wordt bepaald, is inmiddels altijd Annecy. 'Vroeger had ik twee verschillende soorten, maar één ras is veel makkelijker. Je hoeft niks te scheiden bij het oogsten. Ook is de prijs voor dit ras iets beter en groeit het goed op mijn land.'

Ook dit jaar staat het gras er weer goed bij.

'Vroeger had ik twee verschillende soorten, maar één ras is veel makkelijker'

Maris verwacht een oogst van tussen de 1500 en 2000 kilo per hectare.

'Er zijn geen kale plekken en we hadden mooi weer tijdens de bloei.' Maris verwacht dan ook een oogst van tussen de 1500 en 2000 kilo per hectare. Deze opbrengst haalt hij eigenlijk elk jaar wel. 'Je moet echt je best doen om het te laten mislukken. Ik zeg weleens: als het bij mij slecht is, dan is dat bij anderen ook het geval.' Alleen bruine roest kan soms de kop opsteken en de opbrengst bedreigen, maar, zoals Maris zegt: 'Deze schimmel moet je snel bestrijden; dan heb je er geen last meer van.'

Droogkisten

Na de oogst wordt het graszaad elk jaar door Maris naar de DLF-loods in het dorp gebracht. Dit gebeurt direct, als het vochtgehalte onder de 14 procent is. Bij overschrijding van deze waarde verdwijnt de oogst in droogkisten in zijn eigen schuur en wordt de kachel aangezet. 'Het mag niet warmer dan 30 graden worden; anders kiemt het zaad niet meer.' Zodra het juiste vochtgehalte bereikt is, gaat de oogst alsnog naar het dorp. Daar neemt DLF zelf nog een monster, om onder andere te onderzoeken of er geen andere grassoorten tussen zitten, of het vochtpercentage inderdaad goed is, of de kiemkracht in orde is en of er geen onkruiden aanwezig zijn. 'Mocht er iets niet kloppen, dan krijg je een lagere prijs of wordt de partij afge-

Na de oogst wordt het graszaad elk jaar door Maris naar de DLF-loods in het dorp gebracht

keurd', legt Maris uit. Gelukkig is dat met zijn graszaad nog nooit gebeurd.

Samenwerking

De inmiddels jarenlange samenwerking met DLF ervaart Maris als bijzonder prettig. Dat is vooral ook te danken aan de goede samenwerking en klik met teeltadviseur Jan Ros van dit bedrijf. Maris: 'Ik zeg soms voor de grap: als Jan Ros stopt, stop ik er ook mee.' Zijn opmerking geeft vooral aan hoe goed de samenwerking is, want aan stoppen denkt Maris zeker niet. 'Ik zie de toekomst heel positief in, want de vraag naar graszaad zal blijven, zeker met het oog op het ontwikkelen van nieuwe klimaatbestendige grassen.'

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!